

"Ellenségeskedést szerzek..."

„Ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod” (I. Móz. 3:15). Az ember bukása után a Sátánra kimondott isteni ítélet szintén prófécia volt, amely az idők végéig átfogta a századokat, és előre jelezte, hogy a nagy küzdelemben a föld minden népe részt fog venni. {GC 505.1}

Isten kijelentette: „Ellenségeskedést szerzek”. Ez az ellenségeskedés nem természetes. Amikor az ember áthágta Isten törvényét, természete gonosz lett, és Sátán befolyása alá került, nem pedig ellentétbe vele. A bűnös ember és a bűn szerzője között nem természetszerű az ellenségeskedés. A hitehagyás mindkettőt gonosszá tette. A pártütő sohasem nyugszik, kivéve ha megértést és támogatást kap azoktól, akiket rá tud venni példája követésére. A bukott angyalok és a gonosz emberek egymás elkeseredett bajtársai lettek. Ha Isten nem lépett volna különös módon közbe, Sátán és az ember szövetséget kötött volna a Menny ellen; és a Sátán elleni ellenségeskedés helyett az egész emberi család Isten ellen lázadt volna. {GC 505.2}

Sátán nemcsak az angyalokat lázította fel, hanem az embert is bűnre csábította, hogy a Menny elleni harcában társakra találjon. Ami a Krisztussal szembeni gyűlöletet illeti, közte és a bukott angyalok között nem volt semmi ellentét. Míg minden másban viszálykodtak, a világegyetem Urának tekintélyét közös erővel támadták. De amikor Isten meghirdette a Sátán és az asszony – az ő magva és az asszony magva – közötti ellenségeskedést, Sátán tudta, hogy az emberi természetet nem fertőzheti zavartalanul; tudta, hogy az ember képes lesz hatalmának ellenállni. {GC 505.3}

Sátán ellenségeskedése azért lobbant fel az emberiség ellen, mert Isten szeretete és irgalma Krisztus által az ember felé fordul. Sátán szeretné megghiúsítani Isten tervét, az ember megváltását; szeretné meggyalázni Istent kezemunkája eltorzításával és bemocskolásával; fájdalmat akar okozni a mennyben; és be akarja tölteni a földet jajjal és nyomorúsággal. E bajoknak pedig az az oka – mondja –, hogy Isten embert teremtett. {GC 506.1}

Az ember lelkébe plántált krisztusi kegyelem támaszt ellenségeskedést Sátán ellen. E megtérítő kegyelem és megújító erő nélkül az ember örökre Sátán foglya maradna; olyan szolga, aki mindig készségesen teljesíti Sátán parancsát. De a lélek új alapelve harcot támaszt ott, ahol korábban béke volt. A Krisztustól kapott erő teszi képessé az embert arra, hogy a zsarnokot és a bitortól elutasítsa. Azok, akik nem szeretik a bűnt, hanem gyűlölik, akik ellenzik és legyőzik azokat az indulatokat, amelyek fogva tartják őket, olyan erő birtokában vannak, amely kizárólag felülről származik. {GC 506.2}

A krisztusi és a sátáni lelkület közti ellenségeskedésről megdöbbentő bizonyosságot tett a világ Jézus fogadásakor. Nem annyira az a tény készítette a zsidókat Jézus elvetésére, hogy a Megváltó világi gazdagság, pompa és ragyogás nélkül jelent meg. Hiszen látták, hogy olyan hatalma van, ami ellensúlyozza e külső értékek hiányát. Krisztus tisztasága és szentsége hívta ki a gonoszok gyűlöletét. Önmegtagadó, büntelen, szent élete a büszke, érzéki néppel szemben állandó rosszallás volt. Ez váltott ki ellenségeskedést Isten Fia ellen. Sátán és a gonosz angyalok összefogtak a gonosz emberekkel. A hitehagyás minden súlya az igazság védelmezőjére nehezedett. {GC 506.3}

Krisztus követőivel szemben éppolyan ellenségeskedés mutatkozik, mint Mesterükkel szemben. Azok, akik felismerik a bűn undorító jellegét, és felülről való erővel ellenállnak a kísértésnek, biztosan felkeltik Sátán és alattvalói haragját. Az igazság tiszta elveinek gyűlölete, az igazság védelmezőinek gyalázása és üldözése addig fog tartani, amíg lesz bűn és bűnös. Krisztus követői és Sátán szolgái nem érthetnek egyet. A kereszt botránkoztatása még nem szűnt meg. „Mindazok is, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, üldöztetni fognak” (II. Tim. 3:12). {GC 507.1}

Sátán képviselői – megbízójuk irányítása mellett – kitartó munkával próbálják Sátán hatalmát megerősíteni, és országát Isten kormányzatával szemben felállítani. Ezért igyekeznek Krisztus követőit megfélemlíteni, és hűtlenségre csábítani. Céljuk elérése érdekében kiforgatják és meghamisítják a Szentírást, akárcsak vezérük. Sátán Istent igyekezett meggyalázni, képviselői pedig Isten népét akarják befeketíteni. Az a lelkület, amely Krisztus halálát okozta, indítja a gonoszokat Krisztus követőinek elpusztítására. Mindezt az első prófécia előre jelezte. „Ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között.” És

ez az idők végéig fog tartani. {GC 507.2}

Sátán minden erejét összeszedi, és minden képességét latba veti a küzdelemben. Vajon miért nem ütközik nagyobb ellenállásba? Krisztus katonái miért olyan álmosak és közömbösek? Mert nagyon laza a kapcsolatuk: mert nagy híjával vannak Lelkének. Nem vetik meg a bűnt és nem borzadunk tőle, miként Mesterük. Nem állnak ellene oly határozottan és eltökélten, mint Krisztus. Nem látják, hogy milyen mérhetetlen gonosz és veszélyes dolog a bűn; nem látják a sötétség fejedelmének jellemét és hatalmát. Sokan azért nem szegülnek szembe Sátánnal és ténykedésével, mert hatalmát és rosszindulatát, a Krisztus és egyháza elleni mérhetetlen harcát kevésbé ismerik. Tömegek vannak tévedésben. Nem tudják, hogy ellenségük hatalmas hadvezér, aki a gonosz angyalokat irányítja, és jól bevált terv szerint és ügyes hadmozdulatokkal harcol Krisztus ellen, hogy meggátolja a lelkek megmentését. Az állítólagos keresztények, sőt még az evangélium szolgái is ritkán említik Sátánt; esetleg csak mellékesen a szószéken. Nem vesznek tudomást állandó működéséről és sikereiről. Semmibe veszik azt a sok-sok intést, amelyek ravaszságára hívják fel figyelmüket, mintha még létezéséről sem akarnának tudni. {GC 507.3}

Míg az emberek mit sem tudnak Sátán stratégiájáról, ez az éber ellenség állandóan a nyomukban van. Beférkőzik otthonunk minden zugába, városaink minden utcájába, a templomokba, az országos tanácskozásokba, a törvényszékekbe; zavart okoz, ámít, megbabonáz; mindenütt rombolja a férfiak, nők és gyermekek lelkét; megosztja a családokat; gyűlöletet, versengést, viszályt, lázadást, gyilkosságot okoz. És mintha a keresztény világ ezeket mind Istennek tulajdonítaná, létezésüket pedig szükségszerűnek. {GC 508.1}

Sátán szakadatlan igyekezettel próbálja Isten népét hatalmába keríteni azoknak a korlátoknak ledöntésével, amelyek a világtól elválasztják őket. Az ősi Izrael vétkezett, amikor a pogányokkal tiltott kapcsolatokat létesített. A modern Izrael hasonlóképpen jut tévútra. „E világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe” (II. Kor. 4:4). Azok, akik nem állnak eltökélten Krisztus oldalára, Sátánt szolgálják. A meg nem tisztult szív szereti a bűnt; szívesen elköveti és mentegeti. A megújult szív pedig gyűlöli a bűnt, és eltökélten harcol ellene. Amikor a keresztények gonosz és hitetlen emberek társaságát keresik, kísértésnek teszik ki magukat. Sátán elrejtőzik előlük, és megtévesztő leplelét lopva szemük elé vonja. A megtévesztettek nem látják be, hogy az ilyen társasággal Sátán ártani akar nekik, és míg e társaságban jellemük, beszédük, minden tettük a világhoz hasonul, egyre jobban megvakulnak.

{GC 508.2}

A világ szokásaihoz való igazodás világiassá teszi az egyházat. Így nem lehet a világot Krisztusnak megnyerni. A bűnnel való barátkozás elkerülhetetlen következménye, hogy a bűn nem tűnik már olyan visszataszítónak. Aki önként társul Sátán szolgálóihoz, csakhamar nem fog félni Sátántól. Ha a kötelesség útján bajba sodródunk, miként Dániel a király udvarában, biztosak lehetünk Isten védelmében; de ha mi tesszük ki magunkat a kísértésnek, előbb vagy utóbb elbukunk. {GC 509.1}

A kísértő sokszor azok által dolgozik a legsikeresebben, akik a legkevésbé tűnnek szolgálóinak. A tehetségeseket és művelteket úgy csodálják és tisztelik az emberek, mintha ezek a képességek ellensúlyozhatnák az istenfélelem hiányát, vagy jogcímet adnának Isten kegyeihez. A képesség és a műveltség ugyan Isten ajándéka, de ha ezzel akarjuk pótolni a hiányzó kegyességet; ha ahelyett, hogy közelebb vinne Istenhez, eltávolít tőle, akkor átokká és törvénytörővé lesz. sokan azt gondolják, hogy az udvariasság és a jó modor bizonyos értelemben mindig krisztusi tulajdonság. Soha nem volt ennél nagyobb tévedés. E tulajdonságoknak minden keresztény jellemét ékesítenie kellene, mert nagy súlyt adnának az igaz vallásnak, de ha nem szenteljük Istennek őket, e tulajdonságok is a bűn forrásai. Sok művelt és kellemes modorú ember, aki nem vetemedne közismerten erkölcstelennek bélyegzett tettekre, Sátán kezében elegáns eszköz, Ezek az emberek – család, álnok befolyásuk és példájuk miatt – Krisztus ügyének veszélyesebb ellenségei, mint a tudatlanok és a műveletlenek. {GC 509.2}

Buzgó ima és Istenbe vetett bizalom által jutott Salamon olyan bölcsességhez, amely felkeltette a világ csodálatát. De amikor ereje Forrásától elfordult, és önmagában bízva tett lépéseket, a kísértő zsákmánya lett. Azok a csodálatos képességek tehát, amelyeket a legbölcsőbb király kapott, a lelkek ellenségének hatékony eszközévé tették. {GC 509.3}

Egy keresztény se felejtse el soha, hogy „nem test és vér ellen van” tusakodásuk, „hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, az élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak” (Ef. 6:12), bár Sátán ezt a tényt el akarja rejteni előlük. Az ihletett intés a századokon át eljutott hozzánk is: „Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeitek az ördög, mint ordító oroszlán szertejár, keresvén, kit elnyeljen” (I. Pt. 5:8). „Öltözzétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszságával szemben” (Ef. 6:11). {GC 510.1}

Ádám korától kezdve mindmáig nagy ellenségünk a sanyargatásra és a pusztításra fordítja hatalmát. Most készül az egyház elleni utolsó hadjáratára. Azok, akik Jézust akarják követni, harcba sodródnak ezzel a könnyörtelen ellenséggel. A keresztény ember minél inkább követi mennyei Példaképét, annál biztosabb, hogy Sátán támadásainak célpontjává lesz. Akik tevékenyen részt vesznek Isten ügyében; akik igyekeznek leleplezni a gonosz csalásait, és bemutatni Krisztust az embereknek, mindazok Pállal együtt elmondhatják, hogy az Urat alázatos lélekkel, könnyhullatások és kísértések között szolgálják. {GC 510.2}

Sátán a legádázabb és legravaszabb kísértéseivel támadta meg Krisztust, de minden összecsapásnál kudarcot vallott. Azok a csaták miértünk folytak; és azok a győzelmek lehetővé teszik számunkra a győzelmet. Krisztus mindenkinek erőt ad, aki kér tőle. Sátán senkit nem győzhet le saját beleegyezése nélkül. A kísértő nem kapott hatalmat az akarat irányítására, sem pedig a bűn kikényszerítésére. Elcsüggeszthet, de nem szennyezhet be. Meggyötörhet, de nem fertőzhet meg. Az a tény, hogy Krisztus győzött, öntsön bátorságot követőibe, hogy hősieken küzdjenek a bűn és a Sátán ellen! {GC 510.3}